

**ВЕТЕРАНЫ. КАК ТОРЖЕСТВЕННО ЗВУЧИТ ЭТО СЛОВО!
ВЕТЕРАНЫ ВЕЛИКОЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ!**

ОСТАЛОСЬ ИХ НЕ ТАК УЖ МНОГО. И ПОЭТОМУ ОНИ НАМ ЕЩЕ БОЛЕЕ ДОРОГИ. БЕЗ НИХ НЕЛЬЗЯ, ПОТОМУ ЧТО ОНИ ЯВЛЯЮТСЯ ЧАСТИЦЕЙ НЕЗАБЫВАЕМОГО ПРОШЛОГО. ЭТА СВЯЗЬ НИКОГДА НЕ УМРЕТ, ПОТОМУ ЧТО НЕ УМРЕТ ПАМЯТЬ ОБ ЭТОМ!

ВЫ ВИДЕЛИ СЛЕЗЫ НА ИХ ГЛАЗАХ? ВОСПОМИНАНИЯ ПРОНЗИЛИ ИХ СЕРДЦА, РАСТРЕВОЖИЛИ ДУШУ. ПАМЯТЬ ВОЗВРАТИЛА НА МИГ БЫВШИХ ТОВАРИЩЕЙ И ВНОВЬ УНЕСЛА ИХ В ПУСТОТУ НЕБЫТИЯ, НАПОЛНИВ ДУШУ БОЛЬЮ... ЭТУ БОЛЬ НИКТО ИЗ НАС НИКОГДА НЕ ПОЧУВСТВУЕТ... ЭТА БОЛЬ РОЖДЕНА ВОЙНОЙ...

ВЫ ВИДЕЛИ ИХ ЛИЦА? ЭТИ ИСЧЕРЧЕННЫЕ ВОЙНОЙ ЛИЦА? ЭТИ ГОРДЫЕ, БЛАГОРОДНЫЕ ЛИЦА СОЛДАТ ОТЕЧЕСТВА?

ВОЙНА ИХ ЛИШИЛА МОЛОДОСТИ. ВОЙНА ИМ ПРИБЛИЗИЛА СТАРОСТЬ. ВОЙНА ИХ ОБЕЯЛА СЛАВОЙ БЕССМЕРТИЯ!

Аргур САРКИСЯНЦ,
ТР-27.

**31 KEVADET
VÖIDUST**

Kolmkümmend üks aastat tagasi, mälestusväärset võidukevadel 1945. aastal, lõppes suur heitlus fašistliku Saksamaa täieliku ja tingimusteta kapituleerumisega ja vabanenud rahvad alustasid taas rahulikku elu.

Nüüd, kolmekümne ühe aasta möödudes võime meie, sõjaveteranid, kinnitada — see võit ei tulnud kergelt. Me hindame objektiivselt sõja-aastatel läbikäidud teed, esimeste sõjakuude raskusi ja kaotuste valu, esialgse taganemise paratamatust julma, hästi relvastatud ja kogemustega vaenlase eest.

Need noored, kes sõja alguses vabatahtlikult Punaarmeele astusid või sinna mobiliseeriti, olid vanuselt samasugused koolipingist tulnud noormehed ja neid nagu täna TPI-s õppivad üliõpilased. Meil olid omad rahuage sed arusaamad elust ja ideaalidest, keegi meist ei olnud sündinud sõdalaseks.

NLKP suunaval tegevusel ja organiseerimisel on nii rahukui ka sõjatingimustes igal alal määrav tähtsus. Sõja käigus me jõud mitmekordistust, õppisime sõdima ja mis peamine, me tunnetasime ja veendusime, et fašism tähendab progressiivse inimkonna hukkamist. Me pidime fašistliku Saksamaa purustama, sõja võitma — ja me võitsime!

Suure Isamaasõja järgsel perioodil enam kui kolme aastakümne vältel oleme meie, endised sõjamehed, on meie perekonnad, meie lapsedki tegelnud rahuliku üleshitustööga. Me

oleme sõjavaremetest rajanud uued, kaunid kodud, taastanud ja edasi arendanud meie majanduse.

Suure Isamaasõja järgne aeg ei ole ajalooliselt küll kuigi pikk, kuid iga inimese elust moodustab ta olulise osa. Me võime kinnitada, et oleme need aastad elanud täisverelist ja tulemusrikast elu!

Kuid me teame ka, et mitte kõikjal maailmas ei ole need aastad möödunud rahu tingimustes. Me ei ole unustanud oma neorusaastate valusaid kogemusi, ja me püüame sisendada noortele — meie poegadele ja tütardele, tänastele üliõpilastele, veendumust, et ainult oma sihikindla tööga, oma heade tulemustega õpingutes, oma oskustega kutsutöös on võimalik rajada alus meie võimsusele ja kestvale rahule.

Olgu kolmekümne esimene rahukevad uute kordaminekute ja õnnestumiste kevadeks!

GEORGI SAMOLEVSKI
Endine 7. Eesti Laskurdiviisi Suurtükiväe staabi patarai vanem

**Partei-
komitees**

arutati põhiküsimusena institutudi parteiorganisatsiooni poliitharidussüsteemi tööd. Üksikasjalisemalt vaagiti keemiateaduskonna parteiorganisatsiooni büroo tegevust teoriaseminaride juhtimisel. Tunnustavalt märgiti ära seminarjuhatajate Ü. Saare, E. Luhakoodri ja L. Schmidt'i tööd. Nende organiseeritud õppused on valdavalt olnud probleemirikkad ja teoreetiliselt heatasemelised. Operatiivselts on asunud analüüsima NLKP XXV kongressi otsuseid ja materjale. Keemiateaduskonna parteiorganisatsiooni büroo sekretär E. Teare tegi rea põhjendatud ettepanekuid seminaride struktuuri ja aruandluse korralduse muutmiseks. Ettepanekute realiseerimine aitaks optimeerida kuulajate hulka ja tõhustada büroo osa seminaritöö vahetus mõjustamises. Partei-komitee liige P. Laido juhtis tähelepanu vajadusele senisest efektiivsemalt rakendada semi-

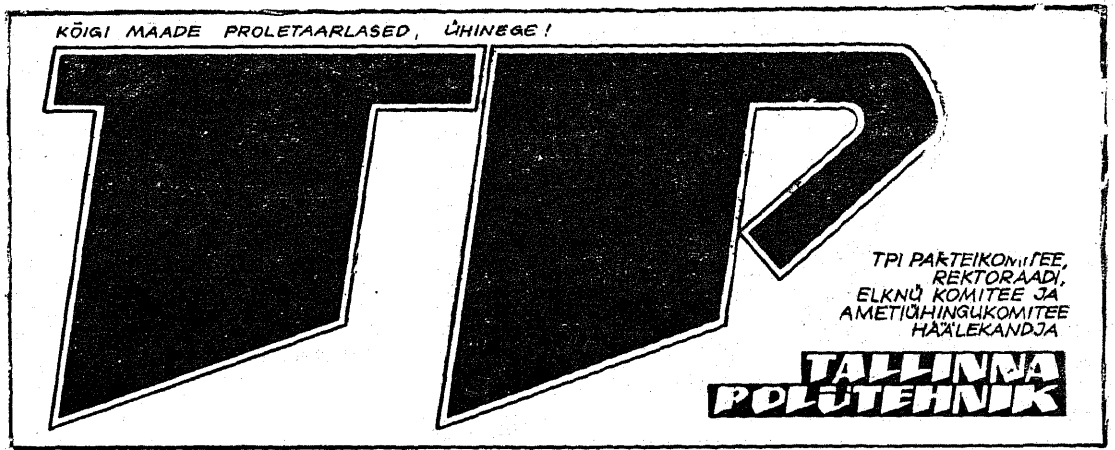
narijuhatajate asetäitjaid, tegevamat hõlmata seminarikuulajaid, kes on lõpetanud Marksismi-Leninismi Ülikooli, operatiivsemalt reageerida vajakajämistele teaduskonnabüroode tasandil, tagada kõigi töötajate osavõtt partei poliitharidusvõrgu mitmesugustest töövormidest, lugeda põhilisteks töösuundadeks metodoloogia ja maailmavaate probleeme, kindlustada NLKP XXV kongressi otsuste ja materjalide igakülgne tundmaõppimine teoriaseminarides. Vastuvõetud otsuses

* juhiti parteiorganisatsiooni büroode tähelepanu ülalnimetatud puudustele ja nõuti nende kõrvaldamist;

* kohustati parteibüroosid vahetult juhtima 1975/76. õppeaasta kokkuvõtlike õppuste ettevalmistamist ja läbiviimist;

* otsustati partei poliitharidussüsteemi õppeaasta kokkuvõtteid teha algorganisatsioonide töökoosolekudel ja uue õppeaasta töökorraldus kindlaks määrata 15. juuniks k. a.

PEETER LAIDO
filosoofia kateedri assistent

Nr. 16 (822)

Reedel, 7. mail 1976

XXVIII AASTAKÄIK

REKTORI KÄSKKIRI

Tänavu, uue viisaastaku esimesel aastal, tähistavad kõik Nõukogude maa rahvad 9. mail, fašistliku Saksamaa üle saavutatud võidu 31. aastapäeva, uute töövõitudega majanduse, kultuuri ja teaduse valdkonnas.

Ka meie instituudi õppejõud, töötajad ja üliõpilased, täites eeskujulikult oma tööülesandeid, aitavad sellega kaasa rahu kindlustamisele kogu maailmas.

Seoses võidupühaga

KÄSKIN:

Avaldada tööülesannete kohusetundliku täitmise ja ühiskondlikust elust aktiivse osavõtu eest kiitust järgmistele õppejõududele, teenistujatele, töölilistele ja üliõpilastele:

- Aarma, Peep — üliõpilane LS-61
- Arjut, Peeter — üliõpilane MA-82
- Biters, Egon — sõjalise kateedri õppemeister
- Bubnova, Zoja — sõjalise kateedri laborant
- Erk, Margo — üliõpilane MA-81
- Ereššenko, Sergei — üliõpilane LR-87
- Fedotov, Viktor — sõjalise kateedri õpetaja
- Goljakov, Aleksander — sõjalise kateedri vanemõpetaja
- Grodski, Roman — sõjalise kateedri vanemõpetaja
- Harlamov, Viktor — üliõpilane AA-48
- Hint, Ilmar — sõjalise kateedri vanemõpetaja
- Ignatjev, Nikolai — üliõpilane AI-67
- Joonase, Hele — filosoofia kateedri vanemlaborant
- Karjagin, Oleg — üliõpilane AL-67
- Kampus, Arvo — üliõpilane MM-41
- Kolbassov, Aleksei — sõjalise kateedri meister-instruktor
- Kont, Aare — üliõpilane AK-67

- Kontor, Ulo — üliõpilane LE-41
- Kopõlov, Igor — üliõpilane EV-67
- Kozlov, Viktor — sõjalise kateedri õpetaja
- Krotova, Margarita — sõjalise kateedri õppemeister
- Känkinen, Valter — üliõpilane AV-41
- Lepp, Alar — üliõpilane LI-81
- Lupanova, Aleksandra — riidehoidja
- Lurje, Zinov — sõjalise kateedri õpetaja
- Makarov, Valeri — üliõpilane EE-47
- Mamonov, Stepan — sõjalise kateedri laboratooriumi juhataja
- Margat, Jüri — üliõpilane MT-61
- Marjundi, Jaan — üliõpilane KÜ-41
- Mossin, Anatoli — sõjalise kateedri õpetaja
- Nikonov, Aleksander — üliõpilane MM-68
- Norit, Väino — üliõpilane ET-41
- Opekiševa, Olga — sõjalise kateedri vanemlaborant

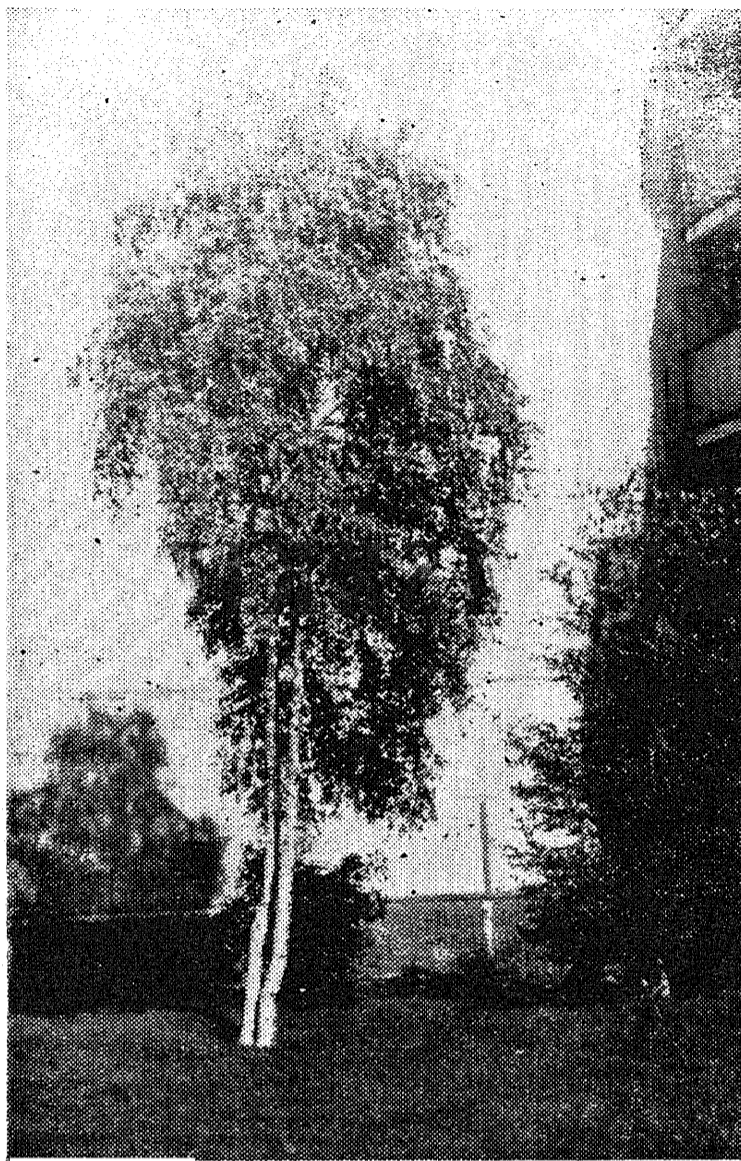
- Palu, Artur — üliõpilane LA-61
- Petša, Mikas — sõjalise kateedri õpetaja
- Priks, Elvo — sõjalise kateedri õpetaja
- Renzer, Aare — üliõpilane TI-41
- Retenberg, Virgo — üliõpilane LR-81
- Sau, Avo — üliõpilane MA-42
- Siff, Endel — üliõpilane MM-47
- Siff, Juhan — ehitusiasakonna lukksepp
- Sigus, Ain — üliõpilane ED-81
- Smirnov, Jüri — üliõpilane AA-67
- Solovjov, Nikolai — sõjalise kateedri meister
- Somov, Peeter — sõjalise kateedri õpetaja
- Soa, Tõnu — üliõpilane LI-41
- Sozin, Oleg — üliõpilane MM-87
- Studentsov, Andrei — üliõpilane MM-68
- Talvik, Eralda — üliõpilane MM-62
- Tarassov, Nikolai — sõjalise kateedri õpetaja
- Tikerpea, Ilmar — üliõpilane AA-61
- Varkki, Aleksei — Kohtla-Järve üldtehnilise teaduskonna dekaan
- Volkov, Jüri — üliõpilane MM-87
- Väli, Aadu — üliõpilane LR-61
- Zaitsev, Evgeni — sõjalise kateedri töökoja juhataja
- Zalmanov, Salomon — haldusprorektori abi
- Zigin, Vladimir — üliõpilane LS-67

Rektor
A. AARNA

Накануне Праздника Победы и Дня печати гостями «ТПИ» были офицеры военной кафедры ТПИ М. Печа, Р. Бобылев и П. Сомов. На снимке: гости знакомятся со свежим номером газеты. Фото Игоря Михайличенко.

ON SUL MEELES...?

VEEL HETK... VEEL HETK... ja puud parkides-puisteedel on niisama lehes kui sellel pildil. Kevad võtab võimust, õeldakse. On mai algus, on möödas aprilli tujukus ja ees juuni ühes oma õite ja õitsemistega ning, muide, ka tudengite teadmiste taseme kindlakstegevamisega, mida ammuest ajast SES-SIKS kutsutakse... Aga kaugel see suur suvigi enam on!
IGOR MIHAILITŠENKO foto.

LOODUSKAITSEPÄEVA

PUHUL

Looduskaitsepäeva tähistatakse meie vabariigis igal aastal maikuu teisel pühapäeval. Tänavu langeb see päev kokku võidupühaga. Kogu maikuu on aga kuulutatud looduskaitsekuuks, mille põhieesmärgiks Tallinnas on loodusliku elukeskkonna parendamine linnas. Selles osalevad aktiivselt linna ja rajoonide täitevkomiteed, asutused ja ettevõtted ning looduskaitseorganid. Üheskoos püütakse saavutada eelkõige haljasaalade ja puistute laiendamist, linnalähiste maastike puhastamist ja korrastamist, õhu ja veekogude puhtuse suurendamist, veeresursside säästlikumat kasutamist ning heitvete hulga vähenemist ning müra vähenemist linnas. Looduskaitsekuu ülesannete ja ettevõtmiste kava igas asutuses sisaldab arvukalt nimetusi kümnetel lehekülgedel.

Keskkonnakaitse puudutab lähedalt kõiki — ühelt poolt kahjustab või häirib rikutud keskkond igalt meist, teiselt poolt sõltub keskkonna puhtus nii kesketest ja kohalikest juhtimis- ja majandusorganitest kui ka igast üksikust elanikust — sellest, kas ta saastab keskkonda või püüab teda puhtana hoida. Enneköike sõltub saastumiseaste aga inseneridest ja tehnoloogidest, sest kõige enam mõjutavad keskkonda ju masinad ja tehnoloogilised seadmed. Tallinna õhu puhtus paraneks vähemalt paarikümne protsendi võrra, kui kõik mootorid oleksid õigesti reguleeritud, kui peetaks ranget kinni tehnoloogilistest režiimist tootmisettevõtetes, kui puhastusseadmed oleksid korras ning jäätmetöötlus efektiivne.

Ühtlasi säästetakse nii vee- ning tooraineresursse.

Keskkonnakaitset on vaadeldud kui teadusharu, kui tehniliste probleemide ja abinõude süsteemi, kui rahvamajanduse osa ning kultuuri. Ta kuulub nende kõigi juurde, temaga tegelevad peaaegu kõik tehnikaja teadusharud. Rahvamajanduse planeerimisel ja arendamisel kuulub keskkonnakaitsele tähtis koht ning kultuurielus on suur osa looduskaitsealadel ja -objektidel, arhitektuurilistelt kujundatud maastikel, ehitistest ja looduse harmoonia rõhutamisel. Lõppeks näitab rahva kultuurifaset ju seegi, kui korras on pargid ja haljasaalad, asulate ümbrus ja suvituskohad, teed ja metsad, kaevanduste ja karjääride piirkonnad. Kõrge kultuuritasemega ei sobi kokku saastatud õhk, reostatud veekogud ega kõrvulukustav masinamüra.

Keskkonnakaitseprobleemid muutuvad aktuaalseks seoses teaduslik-tehnilise revolutsiooniga, muutudes püsivaiks, alalisteks probleemideks. Seda peame arvestama isegi siis, kui me ei nõustu ei pessimistide ega «alarmistidega», kes ennustavad toorainenälgia, keskkonnakriisi ning ökoloogilist katastroofi maakeral. Keskkonnakaitse peab olema südamelähedane igatühele, kes tahab olla oma ala hea spetsialist ning üldse korralik kodanik. Muidugi on aga vähe ainult heasoovlikkusest ning kaastundmisest. On vaja hankida ajakohaseid teadmisi ning looduse säästmisele aktiivselt kaasa lüüa.

MART VABAR
Eesti NSV Looduskaitse Seltsi teaduslik sekretär

On Sul meeles, kuidas võidupäev saab? Kuidas saab see ununeda! See ei lähe iial meelest. Liialt kaua sai teda oodatud, liialt pikk ja raske oli sõjamehetele, liialt kallis oli hind, mida tuli võidu eest maksta — sellepärast ei saa see päev kunagi ununeda.

Tänased üliõpilased kujutavad võidupäeva ette vaid ajalooaamatute ning isade mälestuste järgi. Nii mõnelegi võib tunduda, et see oli kunagi ammu, kauges minevikus. Kuid tegelikult oli see üsna hiljuti — ainult 31 kiirelt möödunud ülesehitustööaastat lahutab meid täna sellest sündmusest. Meie instituudi õppejõudude ja teenistujate hulgas on veel hulgalt endisi sõjamehi, kellele võidupäev tähendab otseseid isiklikke mälestusi.

Suur Isamaasõda kestis ühte-kokku 1419 päeva. See aeg oli kogu nõukogude rahvale karmiks katsumuseks. Kõik noored mehed olid rindel, relv käes; kogu tagala töötas ennast-salgavalt, andes kogu jõu võidu saavutamiseks.

Võit ole visa tulema. Samamoodi, aga kindlalt nihkus rinne läände. Vaenlane suruti kodumaa piiridest välja, seejärel aga purustati täielikult tema enda territooriumil. 1945. a. kevadel käisid võitlused juba Berliini ümbruses. Mida kaugemale, seda meeletult suurem vastupanu vaenlane osutas. Kuid Nõukogude sõjameeste võitlusind järgest kasvas — lõplik võit oli juba käega katsuda ning see mit-

mekordistas nende jõu. Ajaloo suurima sõja lõpp oli lähedal. Ligi 4 aastat kestnud meeletu võitlus, mis oli nõudnud kümnete miljonite paremate poegade elu ja tervise, põhjustanud lugematuid kannatusi kogu rahvale, muutnud varemeiks kümneid tuhandeid linnu ja külasid — see juhm heitlus lähenes õiglasele lõpule.

Siis see lõpuks saabus: õil vastu 8. maid 1945. a. kirjutati alla fašistliku Saksamaa tingimusteta kapitulatsiooni aktile. See oli VÕIT! Kogu rahvas juubeldas. Olime õnnelikud, et ühiste jõupingutuste tulemuseks olime lõpuks saanud ajaloolise missiooni: vabastanud kodumaa piirid ning purustanud julma ja kardetava vaenlase. Sõjamehed olid õnnelikud, nagu ikka ollakse õnnelikud eriti raske ülesande hiilgava täitmise järel, nad olid kahekordselt õnnelikud: neile oli langenud osaks õnn näha lõpliku võidu päeva, ning nemad olid viinud lõpule selle, mis nende langenud seltsimeestel oli pooleli jäänud.

Kuigi otsustavad lahingud toimusid Berliinis ja selle lähedal, kestsid samal ajal verised võitlused veel mitmel pool mujalgi. Eesti Korpus võitles sel ajal Kuramaal, Ajuksnä lähedal, kus suur fašistlik väekoondis oli ümber piiratud. Märtsis toimusid seal ägedad lahingud, aprillis oli mõningane ettevalmistusaeg ning otsustav pealetung oli planeeritud 8.—9. maile. Kuid asjaolude kiire areng Berliinis ning fašistliku Saksamaa täielik kokkuvarise-

mine muutis selle planeeritud pealetungioperatsiooni mittevajalikuks.

Dotsent OTTO FIKKOV, elektroonika kateedri juhataja, Isamaasõja veteran, endise 921. laskurpolgu radist. «Kus tabas Teid võidusõnum?»

«Pärast Velikije Luki lahinguid ning pikemaajalist haiglaravi olin sattunud üksiku tagavarapõlgu sideroodu, mis paiknes sel ajal Tartus ning teenindas Tartu garnisoni sidesõlme. Meil oli pidev ühendus korpuse staabiga Kuramaal, sellepärast saime ka operatiivset informatsiooni olukorrast rindel. Juba eelmisel õhtul saime korpuse sidemeeste kaudu teada, et midagi suurt ja otsustavat on tulemas, aga mis just ja millal, seda veel ei teatud. Õil vastu 8. maid nii kella 2—3 vahel helistati sidesõlmest roodu korrapidajale, et korpuse staabi saabunud teate kohaselt on Saksa väejuhatuse kapitulatsioonaktile alla kirjutatud ning sõda lõppenud. See oli küll mitteametlik informatsioon, kuid suurel osal meestel «viis kohe une ära». Hommikustel rivistustel oli meil tavaks kuulata Moskvas otse-ülekanadena Nõukogude Informatsioonibüroo teadaandeid. Eriti suure ootusärevusega kuulasime neid teateid 8. mai hommikul. Selgesti on mees, kui Moskva raadio diktori Levitani hääl pidulikult teatas: Saksa väejuhatuse on tingimusteta kapitulatsioon, lahingutegevus on lõpetatud kõikidel rindel. Pole raske ette kujutada, mida me siis tundsim.»

MAITERVITUSI

saatsid meile Budapesti Tehnikakooli, Novgorodi PI, Viinuse PI Interklubi, Eesti NSV Riiklik Kunstnstituut, TEMT-i, Tallinna Majandustehnikumi ja Võru Tööstustehnikumi kollektiivid, RPI «Eesti Tööstuspro-

jekt» ja «Eesti Maachitusprojekt», Kehra TPK, Vabariiklik Restaureerimisvalitsus, kombinat «Järvakandi Tehased», ENSV Kergetööstuse Ministriumi Konstruktoribüroo.

«TP» FOTOVOISTLUS!

Täna kuulutame välja «TP» fotovoistluse. Voistluse eesmärgiks on saada huvitavaid fotosid TPI fotohuvilistelt, mille abil saaks paremini (tudenglikumalt) ajalehte sisustada, aga võib-olla ka parematest fotodest sügisel näitus koostada.

Teemade valik ei ole küll piiratud, kuid tore oleks, kui nad kajastaksid tudengite elu nii õppetöös, EÜE-s kui vabal ajal.

- Tingimused:
- * Voistlus algab kuulutuse ilmumisest. Pilte võetakse vastu kuni 30. septembrini 1976. a.
 - * Tööde arv ühelt osavõtjalt ei ole piiratud.
 - * Fotod peavad olema must-valged, minimaalse formaadiga 18x24 cm.
 - * Iga foto tagaküljele märkida soovivat pildialkiri, autori perekonna- ja eesnimi, rühm või töökoht.
 - * Fotod tuua «TP» toimetusse V-410, tel. 532-723. Head kaasalõõmist!

28. aprillil kogunesid teatrituhvilised tipikad «Evasse» teatrikubi järjekordest üritusele. Ootasime külaliseks Tõnu Aava, kuid tema haigestumise tõttu lükkub temaga kohtumine maikuuks.

TRA Draamateatri uutest lavastustest ning teatritegemise muredest-probleemidest üldse pajatas teatri kirjandusala juhataja Kalju Haan. Kuna Kalju Haan toimetab ka äsjavalminud «Tallinnfilmi» filmi «Suvi», siis

kaldus jutt ka filmikunsti valdkonda.

Õhtu päevakorras oli veel teatrikubi liikmetele liikmekaartide kättemandmine ning klubi uue juhatus valimine. Teatrikubi presidendi raske koorem jääb järgmiseks aastaks SIGNE LEEMETI (TP-41) kanda. Eelmine president RAINA ORAS oli nõus jääma sidepidajaks teatritega. Teatripiletite levitamisele hakkab tegelema LEA TAMMET (TI-41). Klubi peakunstnikuks jäi edasi ENE KUUSMAA (TP-41) ning finantsministriks AILI KIIK.

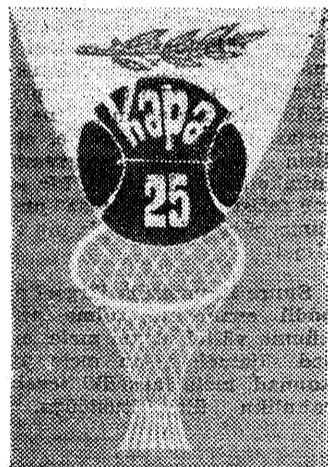
Uuele juhatusel siis jõudu-jaksu senisest huvitavamate ning veelgi sisukamate ürituste organiseerimisel!

Sellel semestril tahab klubi veel paaril korral kokku tulla. Täpsemalt iga klubiõhtu eel väljapanud kuulutustelt.

Iga teatrituhviline tipikas on teretulnud!

KATRIN ROOMET
TP-41

sport

On veerandsada KAPA'l. On poistest saanud papad, kuid ikka palli jätta ei või veel.

On juustes juba hõbe, kuid tore mäng on sõber, mis reipaks tuju, terveks vaimu teeb.

On tehtud pikki reise. Nüüd koosseis hoopis teisem, sest ajapikku hulka tulnud «vaad».

Kaed Dudkin-Lõssov-Ermi ja selge on, kuid tervis heast spordimängust kalju-kindlaks saab.

Kroonika ära märgib, et nüüdki võidupärgi võib KAPA võtta verinoorte eest.

Et jätkuks eesüra, pall oleks KAPA päralt ja ikka leiaks vastaskorvi teel!

OTTO ROOTS

VEEL LAUPÄEVAKUTEST

18. ja 25. aprillil toimusid instituudis kommunistlikud püha-päevakud. Kahjuks peab ütlemä, et üldmulje tööpäevakutest jäi halb. Üliõpilased suhtusid neisse liiga vastutustundetult. Lõppude lõpuks oli see siiski meie ühine üritus ja me kõik oleksime pidanud head seisma selle eest, et püha-päevakud korda läinuksid. Nüüd aga juhtus nii, et mõned rühmad ei suvatsenud üldse kohale tulla. Näiteks 18. aprillil ei tulnud

välja rühmad MT-61, MM-62, KO-41. Peale selle olid väga väikese osavõtjate arvuga esindatud rühmad LR-61, AA-67, TM-21, MM-41, LE-41, LR-41, LI-21. Huvitav, kas tõesti olid kõik ülejäänud tudengid haidged, et terve rühmast oli kohal ainult kolm-neli inimest?

Tahaksin teada, mida arvavad sellest komsorgid ja rühmanemad? Ometi peaksid esmajoones nemad muret tundma selle eest, et rühm täies

koosseisus välja tuleks. Veel tuleb ära märkida rühma AV-27, kes väga lohakalt oma töösse suhtus ja tehtud märkuse peale jäi neil veel õigust ülegi. Teaduskonna komsomolibürool ta suks selle üle järele mõelda, ja mitte ainult elektroenergeetika-teaduskonnal. Kõikide teaduskondade bürood peaksid käsile võtma nende rühmade komsorgid, kes polnud üldse või olid väikesearvuliselt esindatud. Ainuke võimalus oma süüd

heaks teha on korraldada veel üks püha-päevak. See on 16. mail. Need rühmad, kes tööle ei ilmunud või kust oli vähe üliõpilasi, tulevad mais majandus- osakonna käsutusse.

Kõige selle halva kõrval oli siiski ka üht-teist head. Korraldaja tehti tööd staadionil, erikateedris, garaazis ja Aegviidus. Jääme lootma, et üliõpilased teevad vastavad järeldused ja 16. mail ning edaspidi suhtuvad asjasse kohusetundlikumalt.

MART TIK
AA-61
ELKNÜ TPI komitee
olmesektori juhataja

RAAMATU UUDISEID

Golovanov, J. Etüüde teadlastest. Tln., «Eesti Raamat», 1976. 222 lk. Kirj.: lk. 214-219.

Üliõpilaste vormistamise ning viitamise- ja tsiteerimistehnika põhireeglid. 3. parandatud tr. Trt., 1976. 27 lk. (TRÜ. Oigusteakad. Meetoetikakomisjon).

Management of research and education. Wrocław, 1975. (Politechnika Wrocławska. Prace naukowe Ośrodka Badan Prognostycznych. P. 1. 396 p. Texts in Russian and Engl. P. 2. 206 p. Texts in Russian and Engl.)

Титма М. X. Выбор профессии как социальная проблема (на материалах конкретных исследований в ЭССР). М., «Мысль», 1975. 198 с. (Социология и жизнь).

Молибоб А. Г. Вопросы научной организации педагогического труда в высшей школе. 2-е изд. доп. Минск, 1975. 288 с. Лит. 100 назв. Лишевский В. П. Педагогическое мастерство ученого. О преподавательской деятельности профессора А. П. Минакова. М., «Наука», 1975. 120 с.

Труды Горьковского политехнического института им. А. А. Жданова. Методический сборник. Горький, 1975.

Из содержания: Из опыта проведения семинарских занятий по истории КПСС. — Учебно-исследовательская работа студентов. — О методике дипломного проектирования. — О согласованном построении общеобразовательных и специальных курсов.

Gruusia Polütehnilise Instituudi 47. ÜTÜ konverentsile olid kutsutud ka TPI esindajad.

Vaatamata kõigile «Aerofloti» poolt meie teele veeretatud takistustele jõudis TPI delegatsioon eesotsas elektrisüsteemide kateedri aspirandi Juhani Valtni ning lihtliikmete Jelena Satohhina (EE-875) ja Rein Kirsipuu (AV-101) õnnelikult 20. aprilli hommikul Tbilisisse.

Viie sealveedetud päeva jooksul jõudsime peale esinemise konverentsil tutvuda Tbilisi fassaadide ja telgitagustega, saunade, turgude ja vanalinnaga ning muude turistide kompe-

tentsi kuuluvate vaatamisväärsustega.

Konverentsi päevakord koosnes kolmest põhipunktist: plenaaristung, töö sektioonides ning lõpus autasustamine ja pidulik vastuvõtt instituudi teadusala prorektori T. Loladze juures.

Et mitte «lügselt väsitada» külalisi (neid oli 15-st Nõukodude Liidu kõrgkoolist), peeti osa ettekandeid juba eelmisel päeval saladuskatte all ära ning

meie kuulata jäeti vaid osa nendest.

Hea mulje jättis iga ettekande järel kateedrijuhataja lühike sõnavõtt, milles ta analüüsis ettekande sisu, märkis ära selle positiivsed küljed ning innustas üliõpilasi jätkama samme teadusepõllul.

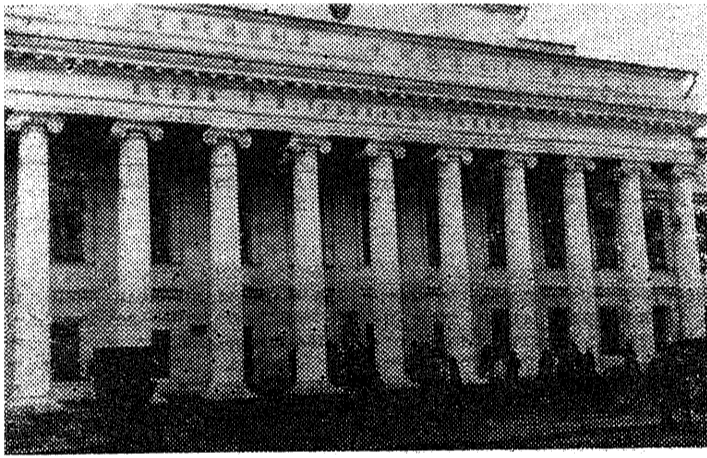
TPI esinejate mõlemad ettekanded tunnustati I koha vääristeks vastavates sektioonides, neile lisandus veel aukiri J. Valtnile aktiivse kaasalõmme eest konverentsi töös.

ÜTÜ-lased Gruusias

Pärast viimasel päeval toimunud ekskursiooni mööda Gruusiat ning sellele järgnenud pidulikku lahkumislõunat oligi jõudnud kätte aeg asuda teele Tallinna poole. Kõrvu jäid kõlama võõrustajate soojad hüvastijätusõnad ning kutse saata meie kooli esindajad ka järgmistele nende konverentsidele.

REIN KIRSIPUU
AV-101

KEVAD KAASANIS

* V. I. Uljanov-Lenini nimelise Riikliku Ülikooli peahoone Kaasanis.

Tänavune kevad Volgal hilineb. Jääminek oli jäänud aprilli teise poolele. Kaasani jõesadamad seisid reisivalmis laevad, oodates uut navigatsiooni. Sulisevad kevadveed täitsid Kazanka jõesängi. Kokuškinos ulatus lumehanged veel aiateivaste ülemiste tippudeni, oras stepipõllul aga juba rohetas. See oli omapärane, kontinentaalse kliima iselärasustest tulenev vaatepilt.

Ent kevade teguderohke rütm oli kaasa tõrjutanud kogu linna — tähistati V. I. Lenini 106. sünnipäeva. Olime selle hooaegsa elupulsi kaasosalised, külalised Kaasani Riiklikus ülikoolis. Meid oli 19 — TPI üliõpilased ja õppejõud ning 2 aspiranti Saksa DV-st, kes

TPI-s õpivad. Meid võttis vastu ning andis huvitava ülevaate ülikooli ajaloo ja tänapäevast prorektor Igor Petrovitš Jermolajev.

V. Uljanov-Lenini nim. Kaasani Riiklik ülikool on meie maa üks vanemaid, rajati 1804. a. Ülikooliga on seotud Lobatševski, Butlerovi, Behterevi, Lesgafti, Tolstoi, Uljanovi jt. nimed. 1887. a. astus Kaasani ülikooli õigusteaduskonda V. I. Lenin. Siin sai Vladimir Iljitš oma esimesed revolutsioonilised tuleristsed. Aktiivse osavõtu pärast revolutsioonilisest liikumisest heideti V. I. Lenin Kaasani ülikoolist välja ning saadeti asumisele Kokuškino külla.

Kaasanlased sülitavad erilise hellusega V. I. Lenini revolutsioonilise tegevusega seotud paiku. Küllastasime V. I. Lenini memoriaalmuuseumi ülikoolis. Pidulikult kujunes hetk, mil meie instituudi üliõpilane Jevgeni Pantelejev ja aspirant Erika Heiter Saksa DV-st astasid punase nelgi pingile memoriaal-auditooriumis, kus V. I. Lenin üliõpilaseks loengutel istus. Käik Lobatševski rajatud ülikooli raamatukogusse viis meid haruldaste käsikirjade ja raamatute juurde, millest nii mõnigi elab teist aastatuhandet. Kaasani ülikoolile anti üle kuuluse Potjomkini unikaalsete raamatute kollektsioon. Anatoomikumis jagasid meedikud meile lahkelt selgitusi, tutvustati ka preparaate, mis omal ajal ostetud Madalmaadelt Peeter I poolt ning annetatud ülikoolile. Käisime V. I. Lenini majamuuseumides Kaasani ja Kokuškinos, tegime kaasa linna ekskursiooni ja nii mõnigi meist jäädvustas filmilindile sajanud näinud Kaasani Kremli. Olime Lenini preemia laureaadi, NSVL kangelase, tatari poedi Musa Džalili, kelle fašistid Pletzenes vanglas 25. augustil 1944 hukkasid, mälestussamba juures. Koduloomuuseumis tutvusime poedi kuulsa «Moa-biti vihikute» ja Need vihikud oli muuseumile üle andnud belgia patrioot A. Timmermans, M. Džalili vanlakaaslane.

Seisatusime ka igavese tule juures. Meie mõtteis möödusid tatari rahva ajaloo sündmuste rohked leheküljed sotsiaalne õigusetus Kaasani khaaniriigis 1438—1552, tsarismi koloniaalpoliitika ning rahva revolutsiooniline võitlus rõhumise vastu. Meenusid Maksim Gorki esitatud olupildid «Marusovkast»

(M. Gorki romaan «Minu ülikoolid») on kirjutatud Kaasanis, kus autor möödunud sajandi lõpul mõnda aega elas). Taaselustusid koduõja lahingud, võidud valgekaartlaste ja tšehhi korpuse üle.

Meie pilke aga köitis tänane Kaasan. Nõukogude võimu kehtestamisele järgnes Tatarimaa kiire areng. Praegu elab Kaasani 960 000 inimest (1897. a. 130 000).

Oktoobrirevolutsioonini oli enamik elanikkonnast kirjaoskamatud. Nüüd on Kaasani 12 kõrgkooli üle 56 000 üliõpilasega, arvukalt üldhariduslikke kooli, keskeriõppeasutusi.

Muutus ning arenes kiiresti maa majandus. Nõukogude korra ajal loodi uued tööstusharud. Tatarimaa on meie riigi üks suuremaid naftatööstuse piir-

* Vaade Kaasani vanalinnale

ANTS LIIMETSA (LR-42) fotod.

kondi. Kaasanist läheb läbi naftajuhe «Sõprus». Arenenud on nafta- ja fotokeemia, lennukitööstus ja aparaaditehnika, tootetakse gaasipliite, arstiriistu, külmutuskappe, kirjutusmasinaid, Kaamal kerkib võimas autotehas. See piirkond on kuuluis karusloomakasvatuse (soobid, hõberobased, küülid) ja karusnahkade ümbertöötlemise poolest.

Aitäh võõrustajatele, telesaatajatele ja reisikaaslastele toredate ekskursioonipäevade eest.

MARTA SÖNNO
teadusliku kommunismi kateedri õppejõud

* Kaasani Kreml.

TALLINN—MOSKAU—KASAN, Reisenotizen der DDR-Aspiranten Erika und Rupert Herter vom Lehrstuhl Wärmeenergetik des TPI

... wenn eine Reise gemacht wird, kann man auch etwas erzählen...

Die Teilnahme an der Kasanreise war für uns ein sehr schönes Erlebnis. Außerordentlich interessant und eindrucksvoll, die Stätten zu besuchen, an denen Lenin gelebt, gelernt und gearbeitet hat. Einen großen Eindruck hinterließen bei uns auch die Kasaner Universitätsbibliothek mit einem Fond von 4,5 Millionen Bänden und die Stadt selbst, die eine gewaltige Entwicklung seit der Großen Sozialistischen Oktoberrevolution genommen hat. Herzlich bedanken wir uns bei den Gen. Hiibus, Silvia und Sönno, Martha, die mit viel Erfahrung und Talent unsere Reise zu einem unvergeßlichen Erlebnis machten.

Erika und Rupert Herter

* V. I. Lenini majamuuseum. Hugo Hiibuse joonistused.

За круглым столом «Таллинского Политехника»

Накануне Праздника Победы за круглым столом «ТПИ» встретились представители военной кафедры, члены клуба «Искатель», «Пресс-клуба» и сотрудники «ТПИ».

Установившаяся с самого начала непринужденная обстановка поддерживалась весь вечер. Преподаватели военной кафедры, офицеры Бобылев Р. С., Печка М. И., Сомов П. Ф. увлекательно рассказали о том, чем живет и как работает коллектив военной кафедры ТПИ.

Они считают, что в основной массе студенты, проходящие обучение на военной кафедре, добросовестные. К занятиям относятся с ответственностью. Были случаи, когда студентов освобождали от занятий на военной кафедре по состоянию здоровья, и они это сильно переживали.

В ходе беседы выкристаллизовалось мнение, что если выпускник ТПИ и не будет призван в армию, то пользу от военной кафедры для своей работы он все равно получит. Ведь кроме изучения технических дисциплин, там

обучают руководству, командирским навыкам. А для инженера это не бесполезно.

Много интересного услышали студенты на этой встрече о летних учебных сборах, после которых наши студенты становятся действительно военными людьми. О связях военной кафедры с

деканатами института, с преподавателями, о планах военной кафедры на будущее и еще о многом другом говорилось в этот вечер. Прошел он, по общему мнению, с взаимной пользой.

Виктор ГОРБАЧЕВ, АВ-87.

КОРАБЛЕСТРОИТЕЛИ ПЯТИДЕСЯТЫХ

(Начало в «ТПИ» № 15).

Особенно это касалось иногородних, так как общежитий было мало, а снимать комнату или угол большинству из нас было не по карману. В общем, большинство из нас были те, кто по тем или иным причинам не прошли по конкурсу в другие вузы, но имели высокие баллы. А в это же самое время в Таллине, в Политехническом институте организовывался кораблестроительный факультет, но в справочниках для поступающих в вузы он не значился, и о его открытии стало известно лишь в Таллине, да и то в последние дни августа. Вот и пришлось нашему декану со своими помощниками выехать в Ленинград и Москву для набора студентов будущего факультета. И в первую очередь принимались поступающие в Ленинградский кораблестроительный институт и в другие вузы, связанные с морскими специальностями.

Студенты корфака в начале 50-х годов размещались в основном в трех общежитиях: на Рахваохту, Кохту, 4 и на Лай, 5.

Все эти помещения были совсем не приспособлены для жилья. В них было много маленьких проходных комнат, лестниц, переходов, больших проходных залов; полуподвалы и голубятни, с ведущими в них винтовыми лестницами. В комнатах размещалось по 2 человека, и по 3-4, а чаще всего по 10-12 человек, были и по 20-26 человек. Теснота и скученность превосходили все наши теперешние представления. И тем не менее, жизнь здесь была ключом со всеми своими радостями и огорчениями, со всеми неповторимостями студенческой вольницы.

Представьте себе обычную для тех дней картину. Большая комната, вдоль стен стоят вплотную друг к другу 20

кроватей с тумбочками. В углу большой шкаф. Посередине стоят один или два стола, на которых расположены вплотную чертежные доски. Над ними старательно склонились головы 4 студентов. На некоторых кроватях тоже лежат доски с наколотыми чертежами. Наиболее изобретательные ухитряются даже чертить на кроватях полужа, полусидя, держа доски на коленях. В углу кто-то крутит приемник, кто-то спит, кто-то читает, отвернувшись к стене с ушами, заткнутыми ватой — верный признак, что «грызет» науку. Другой с увлечением что-то рассказывает кучке приятелей, сбившихся на его гостеприимной кроватке.

Автор записок приступает к своему первому курсовому проекту, хотя «под нарами», но зато никто случайно не толкнет.

ти, и оттуда доносятся взрывы смеха. Кто-то вершит свой скромный ужин, другой чинит свой немудреный скарб, пришивает пуговицу или зашивает крупными стежками прореху на рубашке. А кто-то пишет письмо домой, чему-то улыбаясь. Костюмы и позы самые разнообразные: от «неглиже» до полного вечернего парада — кое-кто собирается на вечер или спешит на свидание. Звуковой фон — «мягкая» джазовая музыка и «тихий» спор с мощными «эвриками!», но главное — что это никому нисколько не мешает. При всем, при том все время кто-то входит, уходит, заходит и так далее.

Но уже через 2 года общежитие на Лай было ликвиди-

ровано, девушек перевели в благоустроенные квартиры на бульваре Ленина. Разгрузилось и наше общежитие. Появились и красный уголок, и буфет. Надо сказать, что в общежитии у нас всегда было чисто, прибрано и натоплено. От души спасибо нашему команданту и нашим уборщицам, которые вполне понимали наше нелегкое положение и прямо-таки по-матерински заботились о нас. Да и сами ребята отвечали им искренней любовью и всегда старались поддерживать чистоту и порядок. За образцовое содержание комнаты у нас даже был учрежден ежемесячно перемещающийся приз — радиоприемник.

Конечно, условия, в которых мы жили, не отвечали современным нормам для жизни и подготовки к занятиям студентов, но зато у нас было то неопределимое, что недоступно нынешним студентам — в тесноте, нехватках, в трудно-

стях, как алмазы, шлифовались наши характеры и привычки. Одеты мы были по-разному, верхом шика считались белый плащ, флотские брюки-кленц, ремень с пряжкой, фуражка-мичманка и тельняшка. Ворот рубашки должен был быть обязательно распахнут, чтоб была видна наша морская душа. На старших курсах сей морской наряд постепенно уступил место более цивильному — пиджаку, галстуку и шляпе, но тельняшка осталась. Многие носят ее и сейчас, хотя уже и не демонстрируют это.

Николай ОБОРНЕВ.
(Продолжение в следующем номере).

Весна нас радует солнцем, набухающими почками, праздничными днями. Весна для студентов и преподавателей — пора зачетов и экзаменов, пора волнений и переживаний. Надо успеть сделать многое: сдать курсовую работу, написать контрольную, не опоздать на свидание с любимой. Особенно хлопотно сейчас студентам, у которых есть задолженность — предстоит еще свидание с преподавателем.

циальной подготовке и экзамен по технической подготовке.

Особенностью при приеме экзаменов на военной кафедре является то, что преподаватели будут обращать внимание не только на знания и практическую работу студента, но и на методические и командирские навыки, внешний вид, подтянутость. Нужно уметь доложить конкретно, последовательно, без лишних

НА ВОЕННОЙ КАФЕДРЕ

Различие очевидно: встречу с любимой назначает студент, время ликвидации академической задолженности ему назначает преподаватель.

Спешите ликвидировать задолженность, настойчиво и упорно готовьтесь к зачетам и экзаменам!

В весеннюю сессию студентам четвертого курса предстоит сдать экзамен по технической подготовке. В билеты включены вопросы и по партийно-политической работе. Объем материала большой и предстоит серьезный экзамен. Студенты третьего курса будут сдавать зачет по спе-

слов. Теоретический материал мы рекомендуем изучать дома, в читальном зале института, где имеются техническая литература и альбомы схем. Практические вопросы нужно отрабатывать в аудиториях на военной кафедре.

На период подготовки к зачетам и экзаменам у нас организовано дежурство преподавателей, которые могут дать консультацию по неясным вопросам.

Успехов вам в весенней сессии!

Рудольф БОБЫЛЕВ, инженер-майор.

Новое в соцсоревновании групп

Основная тяжесть организации соревнования на звание лучшей учебной группы лежит на комитете комсомола. Раньше каждый факультет определял свою лучшую группу на основе различных критериев. Поэтому было очень трудно сравнивать результаты групп разных факультетов, свои достижения с чужими. При общестуденческом подведении итогов, как и во всяком новом деле, встречаются еще некоторые трудности, а порой и ошибки. Для улучшения дела комитет комсомола периодически разрабатывает новые положения о соцсоревнованиях. При определении победителей теперь учитываются результаты сессии учебной группы, учебная дисциплина, общественная активность, участие в деятельности СНО, участие в спортивных соревнованиях. Победители определяются на основе соответствующей системы оценок. Каждый студент вносит таким образом в «копилку» своей группы определенное число оценок. Сумма оценок делится на количество студентов в группе, в результате мы получаем показатель, характеризующий деятельность группы.

Гласность мероприятий — важное условие его современного выполнения. Поэтому на факультетах надо организовать экраны соревнования, где должно отмечаться количество очков, полученных отдельной группой за каждый месяц семестра, итоги за семестр и проводимая общественная и научная работа.

Что дают такие экраны? Впервые, студенты знают свое место в соревновании на факультете, представляют, что и с какой интенсивностью им еще предстоит сделать. Во-вторых, мы тем самым боремся с формализмом. Правильно организованное соцсоревнование способствует воспитанию в людях коллективистского психологии, подлинной гуманности, желания и умения жить по принципу «один за всех, все за одного». Сейчас на факультетах проходит инструктаж по новому положению о соцсоревнованиях.

Особое внимание надо уделить первокурсникам, правильно разъясняя цель и задачи социалистического соревнования.

Надежда НИКОЛЬСКАЯ, АО-67.

КМО

Русская секция клуба международных отношений ТПИ сформировалась в этом учебном году. Практической целью существования клуба является обогащение будущего инженера знаниями, непосредственно не связанными с его специальностью, но необходимыми для того, чтобы сделать человека политически грамотным.

Сама возможность сбора в одном месте незаурядных в этой области студентов предполагает создание определенной атмосферы. В этом одно из качественных отличий заседаний клуба от обычных занятий по социально-экономическим дисциплинам. На заседаниях клуба не только заслушиваются квалифицированные лекции по интересующей клубовцев области знаний. Стихийно возникают дискуссии, наилучшим образом способствующие раскрытию способностей.

Однако деятельность клуба не ограничивается проведением заседаний. Вечера отдыха, организуемые КМО, отличаются стремлением вдохнуть живую струю в

студенческую жизнь. В марте клуб совместно с лекторско-пропагандистским сектором комитета комсомола ТПИ организовал творческую встречу с коллективом Русского драматического театра ЭССР. В рамках Недели Дружбы народов клуб организовал вечер солидарности с народом Латинской Америки.

В следующем учебном году планируется еще шире развернуть деятельность клуба. Будет очень хорошо, если наиболее маститые интеллектуалы и талантливые организаторы из числа студентов окажут ему в этом содействие.

ПРЕЗИДИУМ КМО.

Vastutava toimetaja aset. E. TONISMÄE

«Таллинский политехник», орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükkikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk 40/42.

Hind 2 kop.

MB-02755. Tellimus nr. 879